

Alver kommune
Postboks 4
Att: Klagenemnda

5906 FREKHAUG

Vår referanse:
102824/1836956

Ansvarlig advokat:
Robert Neverdal

Dato:
19. mai 2020

VEDR KLAGENEMNDSHANDSAMING TORSHEIM GNR/BNR 181/1 - DYKKAR REF 20/2350-20/27144

Vi viser til vedtak frå klagenemnda om utsetting av saka i påvente av nærare utgreiing frå administrasjonen i ovannemnde sak.

Rørleggaren har bedt om å få sende dokumentasjon om reinseanlegget til administrasjonen før saka vart vurdert på nytt av administrasjonen. Dette har administrasjonen avslått, og dei har bedt oss sende våre kommentarar og dokumentasjon direkte til Klagenemnda. Sjå vedlegg.

Eg legg ved kommentar frå Kingspan Miljø AS om BioDisc minirenseanlegg for 3 hus. Som det går fram av uttalen har eit anlegg som det omsøkte langt mindre utslipp av fosfor, BOF og nitrogen enn dagens løysing. Ei løysing med eit minirenseanlegg er ei meget robust løysing, skriv firmaet.

Løysinga som Olav Thorsheim søker om har kommunen (Lindås) tidlegare uttalt seg positivt til når det gjeld ein anna eigedom rundt Storavatn. Eg legg ved uttale frå teknisk drift i Lindås kommune (ligg frå før ved i klagen). Kvifor løysinga ikkje er god nok når Olav Thorsheim søker er difor vanskeleg å forstå.

Det er elles klart at Thorsheim har krav på å få oppgradert sitt anlegg. Klausuleringsføresegnene stenger ikkje for det; tveritmot. Martin Varden var teknisk sjef i Lindås kommune då Storavatnet vart klausulert. Han var med i nemnda som laga klausuleringsføresegne og veit dermed kva som er meininga med føresegnene. Han er ikkje tvil om at innbyggjarane rundt vatnet har rett til å fornya bada sine og avløpet sitt. Dette ligg i § 1 i klausuleringsføresegnene som gjeld høve til fornying ved elde.

Tidlegare teknisk sjef Martin Varden meiner også at eit Biovac-anlegg gir betre nedbryting og mindre utslepp enn dagens løysing med sandfilteranlegg. Vi legg ved e-post frå Marin Varden datert 8. juli 2017 og klausuleringsføresegnene som Varden viser til.

Harris

Med helsing
Harris Advokatfirma AS

Arild Nundal
advokat
an@harris.no
959 90 032

Arild Nundal

Emne:

VS: Merknad til klagenemnda - gbnr 181/1 og 181/11 Torsheim

----- Videresendt e-post -----

Fra: **Tone Margrethe Bærland Furustøl** <tone.furustol@alver.kommune.no>

Dato: fre. 15. mai 2020 kl. 14:23

Emne: Merknad til klagenemnda - gbnr 181/1 og 181/11 Torsheim

Til: Peder Hagesæter <peder@hjelmaas.no>

Kopi: Silje Aileen Hjortland Haukedal <silje.haukedal@alver.kommune.no>

Hei,

Administrasjonen finn saka godt nok opplyst slik den ligg føre.

Dykkar merknad kan sendast direkte til Klagenemnda utan administrasjonen sine kommentarar.

Merknad sendast til konsulent Politisk sekretariat på e-post:

nora.gjerde@alver.kommune.no

Tone Furustøl | Rådgjevar Miljø og tilsyn

Telefon: 56 37 54 01

Innbyggjarservice: +47 56 37 50 00

www.alver.kommune.no

ALVER
KOMMUNE

Fra: Peder Hagesæter [mailto:peder@hjelmaas.no]

Sendt: onsdag 13. mai 2020 09:18

Til: Postmottak Alver

Kopi: Tone Margrethe Bærland Furustøl; Olav Thorsheim

Emne: Sak: 20/2350 - 20/ 27144

Viser til vedtak i Klagenemda, utsett sak for GBNR 181 /1 og 181/11, der dei ber om utfyllende opplysninger i saken.

På oppfordring fra grunneier har vi nå bedt om mere dokumentasjon om oppbygging og virkemåte fra leverandør av anlegget, godkjent av SFT.

Vi vil også prøve å få frem renseeffekten fra slike anlegg sammenlignet med utslipp fra slamavskiller og filtergrøft, slik det er bygget opp i dag.

Ber om at dere avventer innspill fra leverandør av renseanlegget og grunneier før dere svarer Klagenemda.

Med hilsen

Peder Hagesæter

Torvhusmyrane 2

Nordhordland Næringspark

5913 Eikangervåg

Telefon 56 35 40 50

Mobil 415 64 800

www.hjelmaas.no

Nordhordland Næringspark.

--

Mvh.

Peder Hagesæter

90689888

Sendt fra min iPhone

Kommentarer til ansøkt minirenseanlegg på Eiendommen Vassbygdvegen , Thorsheim

1. Eksisterende løsning

Ansøkte løsning er et BioDisc minirenseanlegg for 3 hus/15pe. Slik jeg forstår er dagens situasjon slik: Hus nr 1 og nr 2: Samlet avløp via slamavskiller og infiltrasjon
Hus nr 3: Gråvann via gråvannstank og infiltrasjonsgrøft.

Infiltrasjonsløsningen antas å være ca. 40 år gammel.

Ny løsning ønskes også å omfatte Hus nr. 3 , med utslipp av grått og sortvann, via ansøkte BioDisc BC avløpsrenseanlegg Klasse1.

2. Generelt

En Infiltrasjonsløsningens renseevne avtar over tid, både i evnen i å rense fosfor samt tilgroing pga tilgroing av selve infiltrasjonsløsningen.

Krav til rensegrad av slamavskiller er – VA Miljøblad 48:

Sedimenterbart/flytende stoff	95 %
Suspendert stoff	30 - 60 %
Nedbrytbart organisk stoff (BOF,)	20 - 30 %
Næringssalter (Fosfor- Nitrogen)	5 - 15 %
Tørrotolerante kolfornede bakterier (TKB)	40 - 50 %

For å oppfylle EN 12566-3, må **minirenseanlegg** minimum rense 90% fosfor og 90% BOF, i absoluttverdier skal det oppnås 1mg (<4mg) fosfor og 20mg BOF. I Norge er minirenseanlegg underlagt SINTEF som en frivillig ordning, noe alle leverandører av minirenseanlegg i Norge følger – så vidt jeg vet. Alle må ha TG fra SINTEF.

3. Lukkede infiltrasjonsanlegg 59 -VA Miljøblad 59

Det er to hovedtyper renseløsninger i Norge;

- ✓ Minirenseanlegg
- ✓ Infiltrasjonsanlegg

Utslipp fra minirenseanlegg kan enten gå direkte til helårsvannførende våtresipient (som bekk, elv, vann , sjø) eller til stedlige masser (pukk basseng, infiltrasjonsanlegg, o.l.).

Ved å la utslippet gå til stedlige masser via et Infiltrasjonsanlegg oppnås en ytterligere etterpolering. Slik beskrevet i VA Miljøblad 59:

«4.13 INFILTRASJON SOM ETTERPOLERING ETTER BIOLOGISK/KJEMISK MINIRENSEANLEGG Det

forutsettes at man utfører nødvendige grunnundersøkelse etc. for å komme frem til dimensjoneringsgrunnlaget for infiltrasjonsanlegget. Det henvises til Norsk Vann rapport nr. 178/2010 "Grunnundersøkelser for infiltrasjon – mindre avløpsanlegg". Dimensjonering gjennomføres i hht. tabell 2, for øket infiltrasjonskapasitet ved bruk som etterpolering. Utover dette følges samme beskrivelse av utforming som fremkommer av dette VA/Miljøbladet.

Denne metoden er egnet for hygienisering, fjerning av restorganisk stoff og fosfor, forutsatt jordmasser med fosforbindingskapasitet. For hygienisering gjelder samme prinsipper for oppholdstidsberegning. Det kan vurderes å benytte eldre eksisterende infiltrasjonsanlegg/sandfilteranlegg som etterpolering.

Anlegget må fungere hydraulisk og ikke ha driftsproblemer. Det kan være at fosforbindingsevnen er sterkt redusert i slike anlegg.»

4. Ansøkt løsning

Løsningen med minirensesanlegg med utløp til stedlige masser/infiltrasjonsanlegg gir en meget god rensesgrad.

1. Et BioDisc minirensesanlegg renser minimum 90% fosfor og 90% BOF, tilsvarende for slamavskiller er 5 – 15% fosfor og 20 –30% BOF.
2. Et BioDisc minirensesanlegg reduserer utslipp av TOT_N med 70%
3. I tillegg etableres nytt infiltrasjonsanlegg som vil fungere som en ekstra etterpolering
4. Kingspan utfører 2 servicer per år –evt. feil og mangler blir rettet opp på stedet
5. Det er et krav om minimum 24 tiders utrykningstid ved kritiske feil
6. Et BioDisc minirensesanlegg kan til enhver tid prøvetakes for å sjekke utslipps/avløpsvannet
7. Ved avvik ved servicebesøk, vil vår tekniker foreta nødvendige justeringer/utbedringer
8. Et BioDisc er konstruert slik at det kan ettermonteres UV for fjerning av TKB om det skal være ønskelig/nødvendig.
9. Infiltrasjonsløsningen bygges utenfor 100 meters grensen.

Ved et minirensesanlegg kan man til enhver tid kontrollere/prøveta utslippsvannet. Utslipp fra et minirensesanlegg har betydelig mindre utslipp av fosfor, BOF og Nitrogen enn dagens løsning. Den ansøkte infiltrasjonsløsningen mottar rensset vann og får langt mindre belastning av forurensing enn ved en tradisjonell infiltrasjonsløsning (ved bruk av slamavskiller).

Det er enkelt for Forurensningsmyndigheten (Kommunen idet dette er et Kapittel 12 anlegg) å ta kontinuerlige prøver.

En løsning med minirensesanlegg med etterfølgende etterpolering som ansøkt, anses som en meget robust renseløsning.

Med hilsen

Commercial Manager
Scandinavia Mobil: 975 43 105
Mall: helge.rindal@kingspan.com

Skriv fra
teknisk etat

UTTALE TIL SØKNAD OM UTSLEPPSLØYVE FOR BUSTAD. Gbnr 182/8 STIG SOLBERG

Det er søkt om å nytte eit minireinseanlegg med biologisk og kjemisk reinsing, etterpolering og UV-desinfeksjon.

I Forskrift 04. desember 2001 om nr 1372 om vannforsyning og drikkevann (drikkevannsforskriften)

§ 4 heiter det:

Forurensning

Det er forbudt å forurense drikkevann. Forbudet omfatter alle aktiviteter, fra vanntilsigsområdet til tappepunktene, som medfører fare for at drikkevannet blir forurenset. Med aktiviteter menes også friluftsliv og annen utøvelse av allemannsretten. Der det er fastsatt beskyttelsestiltak etter § 12 eller restriksjoner etter § 26, gjelder forbudet brudd på disse. I vanntilsigsområdene kan landbruksaktivitet foregå dersom det ikke forurenser drikkevannet eller medfører brudd på beskyttelsestiltak etter § 12 eller restriksjoner etter § 26.

Lindås kommune har vedteke klausuleringsføresegner for nedbørfeltet tilhøyrande Storavatnet vassforsyningssystem, og fyller såleis krav i drikkevannsforskriften om å erverve rettar for å verne og oppretthalde vern av vasskjelda.

Om avlaupsreinseanlegget på noko vis skulle svikte, vil avlaupsvatnet fort kunne nå drikkevasskjelda. Det omsøkte tiltaket kan difor komme i konflikt med drikkevannsforskriften sitt forbod mot forureining av vassforsyningssystem.

Fekal forureining frå menneske utgjer det største trugsmålet mot den hygieniske tryggleiken i eit vassforsyningssystem, og er den hyppigaste årsaka til vassborne sjukdomsutbrot (jf t.d. Giardiaepidemien i Bergen 2004). Det finst to hygieniske barrierar i vassbehandlinga ved Storavatnet vassverk, UV-stråling og klorering, men berre UV-stråling utgjer ein hygienisk barriere mot parasittar.

Av erfaring veit me at tekniske installasjonar kan svikte og uynskte mikroorganismar kan om dei når vassinntaket, førast ut på leidningsnettet og gjere abonnentane sjuke.

Bustaden ligg svært nær drikkevasskjelda, så her vil det være nødvendig at anlegget er utforma på ein måte som minimaliserer muligheit for ei forureining.

Kommunen vil tilrå godkjenning av søknaden om utsleppsløyve under føresetnad av at stilte krav til kontroll/drift av anlegget og kontroll med vatnet som vert slept ut frå reinseanlegget vert fylte. Kommunen stiller spesifikke og målbare krav til søkjar.

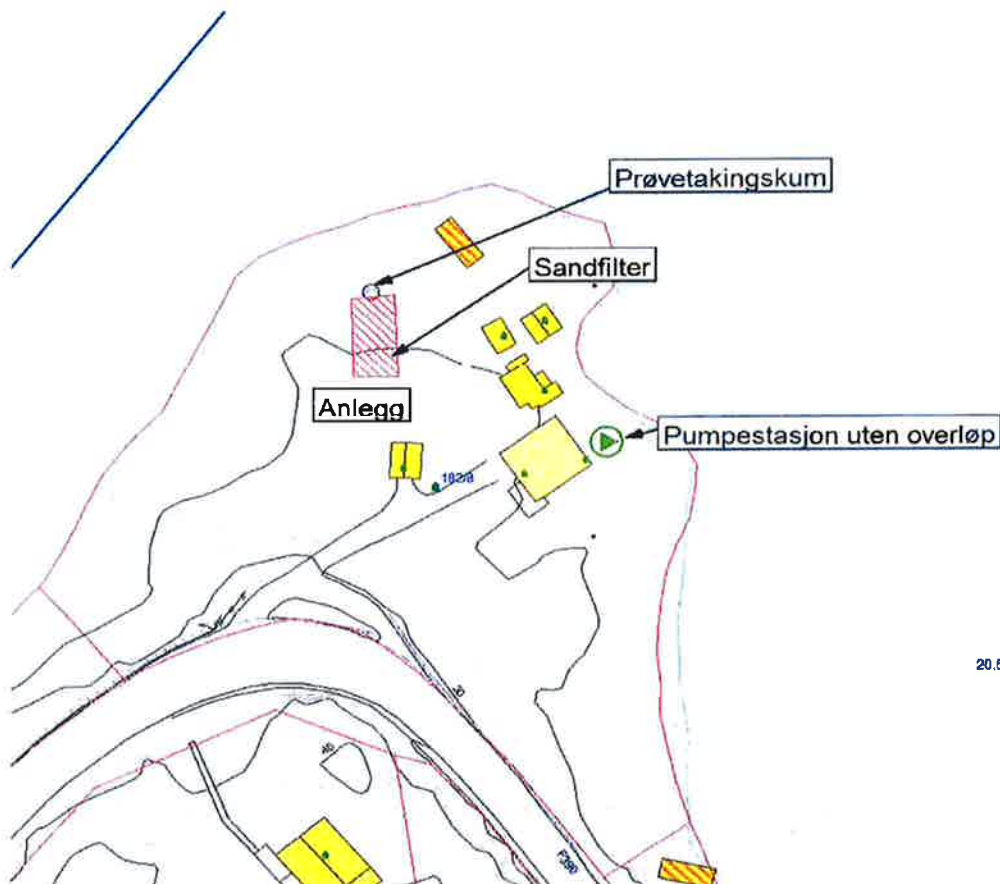
- Regelbunden service/kontroll av reinseanlegget: minimum kvar tertial. Rapport sendes til kommunen.
- Funksjonsalarm på reinseanlegget, inkludert UV-lampe.
- Funksjonsalarm på avløpspumpestasjon.
- Prøvetakingskum (-kummar) som er lett tilgjengeleg for prøvetaking til alle tider på året. Kommune kjem og til å ta uavhengige prøver av anlegget, og etter infiltrasjonssone
- Krav til regelbunden prøvetaking: minimum kvart halvår.
- Fortløpande rapportering av analyseresultata til kommunen.

- Service/driftskontroll/prøvetaking skal halde fram så lenge anlegget er i bruk for å sikre/dokumentere at reinseanlegget fungerer optimalt over år.
- Forutan generelle krav til reinseanlegg, krav til innhald av termotolerante/E.coli bakteriar i reinsa avlaupsvatten: <100/100 ml, men helst lågare om mogleg.
- Krav om iversetjing av tiltak om grenseverdiar vert overskridne.
- Uhelda akkreditert laboratorium til kontroll av avlaupsvatnet.
- Plikt til å melde om utilsikta utslepp eller avvik, til kommunen.
- Infiltrasjonssone (grøft/område med utskiftbare massar og/eller vegetasjon/beplantning). nedstraums anlegget, som kan verke som ein ekstra barriere.
- Tilrettelegging for prøvetaking etter infiltrasjonssone.

Mattilsynet har i tilsvarande saker, sett som vilkår at kommunen i samband med utsléppsløyvet frå minireinseanlegget med biologisk og kjemisk reinsing, etterpolering og UV-desinfeksjon, stiller krav til søkjar om at anlegget vert utforma, drifta og kontrollert på ein måte som gjer lågast mogleg utslepp til vasskjelda.

Det må leverast ein detaljert plan for heile anlegget, frå veggliv til og med infiltrasjonssone.

Det vil vera nødvendig at ein pumper avløpet til reinseanlegg. Dette bygget har ein kotehøgde på golv som er få meter over høgste vassstand, så det vil ikkje være mulig å plassere anlegget slik at ein får sjølvfall frå hus til anlegg, og plass til sandfilter, med prøvetakingskum i ende av sandfilter. Mulig plassering er sør/aust for bustad ev. nor/aust. Dette er her skissa på kartutsnitt, som prinsipp og som forslag til plassering. Søkjar kan sjølvstilt foreslå anna plassering, dersom dette er vurdert mulig.

Arild Nundal

Emne:

VS: Uttale til søknad om utsleppsløype for Olav Thorsheim, gnr181 bnr 11 i Lindås kommune.

-----Opprinnelig melding-----

Fra: m.varden@getmail.no [mailto:m.varden@getmail.no]

Sendt: torsdag 8. juni 2017 16.21

Til: Arild Nundal <an@harris.no>

Emne: Uttale til søknad om utsleppsløype for Olav Thorsheim, gnr181 bnr 11 i Lindås kommune.

Til Lindås Kommune.

Eg har lese saksutgreiinga og framlegg til vedtak i klagenemnda i Lindås den 12.juni 2017.

Saksframlegget fra administrasjonen er grundig og informativt, bortsett frå att det etter mitt skjøn høver som svar på ein eventuell søknad om å byggja nytt hus som ikkje var aktuelt den gongen klausuleringsføresegnene var utarbeidde.

Eg skjønar stoda slik at Olav Thorsheim fyrst no har aktuelle planar om å oppgradera huset med bad og tilhøyrande vatn inn og vatn ut, slik at standarden vert i høve til det som er vanleg for bustadhus i dag.

Korleis dette skal gjerast er greitt formulert i paragraf 4 i klausuleringsføresegnene. Men dessutan gjev paragraf 1 i klausuleringsføresegnene høve til gjenoppføring eller fornying ved brann eller elde. Bygging av bad er eit typisk fornyings-tiltak.

Etter det eg skjønar vil Thorsheim basera utsleppet på eit Biovac-anlegg som gjev betre nedbryting og mindre utslepp enn septiktank og sandfilteranlegg. Sandfilter er også avhengig av betre oppfølging og eventuell fornying.

Eigedomen 181/11 står som takst nr 35 i rettsboka for skjønnet. Der er det sett kr 0,- som vederlag for bygging av sandfiltergrøft. Det står ikkje noko om at slik anlegg og grøft ikkje kan byggjast.

Min konklusjon er difor at oppgradering av kloakktilhøva på eigedomen er akseptert i klausuleringsbestemmelsane, og opplegget frå søkjaren inneber ei betre løysing for utslepp og miljø enn septiktank og sandfilter-anlegg.

Løysinga vil også harmonera med det som elles er godkjent og bygd på nabo-eigedomane.

Beste helsing

Martin Varden

Ad Nedbørfeltet omkring Storevatnet:

1. I samsvar med grunneigaravtalar vil Lindås Kommune erverva det som trengs av vatn, grunn og rettar for å byggja vassverk med inntak i Storavatn ved Hoplandseidet og demning ved Kjenesvegen, top kote 20,80 m.o.h. Korleis og kvar demningen skal byggjast skal avgjerast i særskild sak. Erstatning som følgje av demningen, vert utsett til nytt skjøn, om ikkje partane vert samde om anna løysing.

Om vasstanden i Storavatnet sig under kote 20,03, grunna Vassverket, skal nytt skjøn fatsetja eventuell erstatning for dette, om ikkje partane vert samde om anna løysing.

2. Klausuleringsføresegner:

§ 1

I nedbørsfeltet må det ikkje førast opp nye hytter eller hus. Bruksendringar eller utvidingar av eksisterande hytter vert ikkje tillate.

Det vert tillatt å føra opp eit kårhus på gardsbruka innafor nedbørsfeltet i større horisontal avstand enn 100 meter frå HRV i Storavatn. Ved brann eller elde vert det gjeve løyve til turvande gjenoppføring og/eller fornying av eksisterande bygningar. Kårhus på gnr. 181 bnr. 7, gnr. 182 bnr. 1 og 6, kan likevel byggjast innafor 100 metersgrensa etter nærare vilkår frå helserådet. Kårhus på gnr. 182 bnr. 1 skal plasserast søraust for noverande våningshus med avlaup mot sør. Avlaup frå både gnr. 182 bnr. 1 og 6 skal utførast som nemnt i § 4 avsnitt 2, men med etterfølgjande infiltrasjon i grunnen.

Dersom helserådet ikkje finn ei slik løysing hygienisk forsvarleg, må det for kårhus på gnr. 181 bnr. 7 og gnr. 182 bnr. 1 og 6 installerast biologisk klosett utan avlaup, og veskevatn leiast gjennom septiktank til kunstige sandfiltergrøfter etter forskriftene til vannvernlova eller tilsvarande.

§ 2

Det må ikkje byggjast og drivast bensin- og servicestasjonar i nedbørsfeltet, eller lagrast større kvanta av bensin og oljeprodukt enn turvande for eige bruk.

§ 3

Oppretting av industriverksemder og turisforetak i nedbørsfeltet er ikkje tillete. Unntak er småindustri, som ikkje er forureinande, som tilskot til gardsdrifta. Slik industri kan berre opprettast i samråd med helserådet og bygningsrådet.

§ 4

Kloakk og spillvatn skal ikkje leiast direkte ut i grunnen.

For bustadhus og hytter som ligg i meir enn 100 m frå Storevatnet skal kloakk og spillvatn av kommunen leiast ut gjennom septiktank til kunstige sanfiltergrøfter etter forskriftene til vannvernlova eller tilsvarende dersom helserådet ikkje finn slik utleiing tvilsam ut frå grunntilhøva, fråstand frå vasskjelda og dimensjonering og utforming av avlaupsanlegget. I so fall må det nyttast biologisk klosett utan avlaup, og avlaupsvatn (vaskevatn etc.) skal forast til septiktank og kunstig sanfilteranlegg.

Bustadhus og hytter som ligg nærare vatnet enn 100 m kan kommunen, dersom naturgrunnlaget er tilfedsstillande, nytta same løysing som nemnt ovanfor dersom avlaupsvatnet vil renne meir enn 100 m før det når vassdrag.

Føresetnaden er at helserådet finn løysinga hygienisk betryggande. Utlaupt frå sandfiltergrøftene skal kontrollerast bakterologisk ein gong pr. år. Dersom avlaupsvatnet er merkbart bakterologisk påverka, må tilhøva utbetrast.

Bustadhus og hytter innafor 100 m - grensa elles skal primært ha biologisk klosett utan avlaup, og vaskevatn skal leiast gjennom septiktank og kunstig sanfilteranlegg.

Kommunen kostar naudsynleg opprusting av eksisterande kloakk- og spillvassanlegg

Hytter som i dag ikkje har innlagt vatn får ikkje løyve til å leggja inn vatn.

§ 5

Større endring i gardsdrifta i nedbørsfeltet, til dømes overgang til industrielt husdyrhald, er ikkje tillete. Husdyrhald skal avgransast slik at gjødsla kan nyttast på det areal som vedkommande brukar disponerer. Det er forbod mot å nytta gjødsl frå menneske på markene i nedbørsfeltet.

§ 6

Bruk av plantevernmiddel i skogbruket er forbode. Det kan søkjast til godkjennande myndigheit om dispensasjon frå denne avgjerda eller uttale frå helserådet. Bruken skal i så fall kontrollerast av heradskogmeistaren. Dersom det skal plantast skog i nedbørsfeltet og plantane skal dyppast i DDT før planting må dette gjerast utafor nedbørsfeltet. Berre plantevernmiddel i fareklasse C skal nyttast i jordbruket og minimum 25 m frå vasskjelda. Sprøyting med plantevernmiddel frå fly er forbode i nedbørsfeltet.

§ 7

Gjødsling av nyplanta skog er tillete med 50 gram pr. plante i dei fyrste fem åra.

§ 8

Leirslåing i nedbørsfeltet er forbode. Vest for lina A - B i inntaksmagasinet er bading forbode. Mellom Flateneset og lina A - B er det høve til bading for fastbuande på gnr. 183, bnr. 1 og 2. Aust for Flateneset er organisert bading forbode.

§ 9

Ferdsel med motordrivne båtar er forbode med unntak av det som trengst til skogdrift, drift av vassverket og kultivering for fisk.

§ 10

Gjødsling av vatnet for oppal av fisk er ikkje tillete.

§ 11

Fisking og båttrafikk sørvest for Flateneset er berre tillete for dei som eig grunn til Storavatnet. Båttrafikk må ikkje koma nærare inntaket enn grensa A-B på kartbilaget, med unntak av turvande trafikk for drift av vassverket og skogsdrift.

§ 12

Det er forbode å nytta motorkjøyretøy på islagt vatn, med unntak for skogsdrift. Slik trafikk skal gå langs land.

§ 13

Riksvegen langs vestsida må, innafor nedbørsfeltet, sikrast med fenderverk. Røstoplassar kan ikkje tillatast. Kommunen pliktar å skaffa seg verneutstyr mot olje- og/eller giftutslipp.

§ 14

Den gamle riksveg langs austsida av Storavatnet må stengjast av det offentlege for gjennomgangstrafikk av skadelege stoff, slik som olje, bensin, giftstoff o.l.

§ 15

Helserådet skal føra tilsyn med at føresegrne vert etterlevde.

3. Mogelege skilt e.l. som helsemyndigheitene finn turvande å få sett opp for å oppretthalda vilkåra for klausuleringa av nedbørsfeltet, vert sett opp og haldne vedlike av kommunen.

I brev av 19.11.82 fra Statens institutt for folkehelse til Lindås Kommune, heter det i tilknytning til bruken av plantevernmidlet Glyfosat:

" Glyfosat tillates benyttet i nedbørsfeltet til Storevatn.

Sprøyting fra bakken må ikke skje nærmere H.R.V. i Storevatn eller tilløp enn 10 meter (med tilløp menes elver, bekker og vann angitt på NGO's kartserie M 711 og som har avrenning til Storevatn. "

Etter dette bygger skjønnsretten på at det også vil være adgang til å nytte plantevernmidlet Glyfosat i området, med de innskrenkninger som er med i brevet av 19.11.82.

På basis av disse alminnelige forutsetninger og sammenholdt med det som forøvrig blir anført i tilknytning til de enkelte takstnummer, blir erstatningen å fastsette slik:

.....